

DANSKE TIDENDE

ANSVARSHAVENDE RED: PETER JENSEN OG JENS PETERSEN.

2 AARG

DEC. 1944

NR 12.

CHURCHILL OM GRÆKENLAND OG OM MODSTANDS BEVÆGELSEN.

I sin bemærkelsesværdige Tale i det engelske Underhus den 8. December hævdede Premierminister **Churchill**, at det var Englands Maal at opretholde Ro og Orden og at afvæbne de saakaldte »Demokratiets Venner»; det var f. Eks. dem, der havde sendt væbnede Bander fra Marne til Bruxelles for at vælte Pierlot-Regeringen. England var

græske Fraktioner, havde England samlet en Styrke, der skulde besætte Athen, naar Tiden var inde, militært set. **Papendreu**, der havde æret banlyst af **Metaxas** som Modstander af Diktatur-Staten, var kommet i Spidsen for en Samlingsregering. Da saa Grækenland befriedes, udførte General **Wilson** hurtigt og glimrende Planen. Grækenland. Hovedstad, besattes og

DEN KOMMENDE

DANSKE REGERING -

Diskussionen om den kommende Regering er paany blusset op i den frie Presse — i et enkelt Tilfælde i en Artikel, der tager meget kategoriske Standpunkter og søger paa Forhaand at faa Diskussionen til at tage Standpunkt til en Række Teorier eller Postulater. Her overfor vil »Danske Tidende« straks gøre et klart og efter vor Overbevisning meget afgørende Synspunkt gældende. Det er dette: Vi staa endnu midt i Kampen, foran det mest betydningsfulde Afsnit, den endelige Vaabenkamp, der skal smide Tyskerne ud af Landet og gøre Danmark frit. Denne Slutkamp vil kræve alle vore Kræfter for at lykkes. Den kan ikke vindes, hvis vi staa splittede og usikre overfor hinanden. Den vil blive berøvet sin Inspiration, sin Idealisme, sin Vilje til hensynsløs personlig Indsats, hvis man paa Forhaand gør Forsøg paa at dele Kampens Deltagere op og bestemme, hvem der, naar Bjørnen er skudt, skal være berettiget til at dele Skindet. Vi gaar ud fra, at der fra alle Sider, naar Kampen er forbi, vil blive vist fuld Loyalitet og ærlig Vilje til at naa det bedste Resultat, for at Danmark — og det er jo dog Danmark og hverken Bevægelser, Grupper

eller Partier, det gælder — kan staa saa stærkt, baade udadtil og indadtil, som muligt. Den Diskussion, der nu kan føres, maa intet Øjeblik glemme, hvad der er Hovedsag, og hvad, der er Bisag. Den maa føres i Landsmandsskabets Aand. Den har ikke Brug for Selvretfærdighed og Klassificering. Lad os først og fremmest hver for sig være besjælet af Ønsket om fortsat, saa længe Kampen varer, at gøre vor Indsats saa kraftig og maalbevidst som mulig. Naar den engang er forbi, kan de, der lever, saa se til, hvem der er mest berettiget til dens Laurbær.

Men med dette som Udgangspunkt vil vi gerne dertil føje nogle yderligere Synspunkter.

Det er nyttigt at slaa fast, hvad der er Kampens Maal. Derom har vi aldrig haft nogen Tvivl: **Det er Danmark frit.** Og Danmark frit — det vil sige vor **Selvbestemmelsesret genskabt, fri for fremmed Tryk, vor Forfatning paany sat i Kraft, saaledes som vi selv har formet den gennem Lov og Tradition.** Danmark frit, det vil sige vore **Løve vækket af den Dvale, tysk Vold har hensat dem i, vore Institutioner genrejst og befriet for det tyske Smuds.** Det vil sige **Lov og Ret i Stedet for**

Løvløshed og Vilkaarlighed; **Retnerdighed og Humanitet i Stedet for Terror og Vold. Ro, Orden og Tryghed med Lighed for Loven, i Stedet for Frygten for den væbnede Magts Hensynsløshed, Tilfældighed og Undertrykkelse af alle, der staaar dens Mening imod.** Der kan ikke rejses Tvivl om, at det er dette, det danske Folk ønsker og længes imod, og at alt, der tjener hertil, vil finde dets fulde og hele Støtte, og at alt, der vil lægge Hindringer i Vejen for at Maalet kan blive naaet saa hurtigt som muligt, i saa stor Fordvælgelighed som muligt, med Respekt for den nationale Kamp, der er ført, handler imod det danske Folks Vilje.

Dette vort genrejste Folkestyres Grundpiller er **Kongen og Rigsdagen.** Den Regering, Kongen udnævner, og som Rigsdagen kan vise Tillid, vil være **Landets lovlige Regering**, som faar Ansvar for at føre Danmark gennem Overgangstidens oprørte Vande, til det danske Folk gennem et Valg — der maa udskrives saa hurtigt som muligt — kan afgøre, hvem Styret i Fremtiden skal betros, og fælde Dom over den Gerning, god eller slet, som er blevet udført under Krig og Besættelse. Dette maa for alle være Udgangspunktet for enhver Overvejelse vedrørende den kommende Regering og dens Virke. Men det betyder naturligvis ikke.

at der ved Regeringens Dannelse kan eller bør ses bort fra den store Gerning, som er blevet ydet i disse Aar. Men hvorfor ogsaa tro saa ringe om vort politiske Liv, at dette skulde ske? Dets Ledere er hverken saa smaa eller saa dumme, at de ikke vil sætte sig som Maal at skabe en Regering, der vil have Krav paa at blive mødt med Tillid ogsaa af Hjemmefrontens Soldater, Officerer og Menige, Gør de ikke det med rimelig Hensyntagen till Lederne af den underjordiske Kamp, vil i Sandhed en haard Straf ramme dem, naar de skal staa til Ansvar overfor Folket. Men den samme Forpligtelse til Samarbejde og Respekt for Forfatningen har naturligvis ogsaa Lederne af Modstandsbevægelsens aktivistiske Arbejdede. Den Forhandling, der til sin Tid skal føres om Regeringens Dannelse, maa have det fælles Grundlag, der hedder Respekt for Forfatningen med Kongen og Rigsdagen som Forfatningens Vogtere. Bliiver dette Udgangspunktet — og intet andet vil være holdbart — vil med gensidig Respekt, og naar Forhandlingerne føres i Fordragelighedens og Landsmandsskabets Aand, intet kunde hindre et Resultat, som tjener Danmark til Styrke og Ære, og som vil være et Vidnesbyrd for Verden om, at det danske Demokrati er en levende og skabende Kraft i vort Folks Liv.